

LAPVÉG

A várba invitálnak, fotókiállításra. Seregély István fotóművész alkotásai a **Litea** könyvesbolt falain. Lehet, engemet most meg tetszenek ítélni, de én nem tudtam, hol, mi az a Litea. Mert nem is szoktam a Várban fönt csalinkázni. Ott van a Litea, a várban. Nincs belépője az autómnak oda, nekem meg nincs keresnem ott mit a túristák aranyfüstös tablói között. Na, de ha már hívtak, fölmentem. Parkoltam a Batthyány-téren, felszuszogtam magamat a lépcsősoron a várfalig, be is hatoltam oda valamelyik oldalsó bástya kutyahúgyszagú lépcsőit szaporázva. S be, egyenest befelé, a Fortuna-udvarba. Verejtékem csorgott napszemüvegemre, oly' szép és oly'annyira idegen volt ez a széphazám-szeglet! Szerencsére KPJ könyvszerkesztő-költő hatalmas serital alatt kuporgott ott épp az udvaron, hozzá odacsüccsenve egy ásványvíz bódulatáig, feloldódott a zavarom. Be is mentem a Liteába, végig is hallgattam a kiállításmegnyitót, gratuláltam is Seregélynek, ki tudja hányadszor életemben, mert szemben a Várral, őt elég jól ismerem, s elég régen is ahhoz, hogy szeressem, amit csinál. Pezsgő, finom sütemények a Fortunából, szőlőlevélkére rakott sajt-darabocskák, szőlőfélszemecskék, így persze lehet múlatni az időt. Egyszer csak elkezdtem körülnézni. És leesett az állam. Hát – nagyon szép könyvesbolt ez a Litea, és nagyon jó könyvesbolt ez a Litea. Mondjuk olyan, ahova tudnék járni, mert van benne légkondicionáltság is. Naponta, mondjuk kétnaponta, ha nem lenne ennyire magasan. E járási szándék rögtön meg is találta a tárgyát. Az egyik polcon, mintha álmodnék, egy angol nyelvű Cousteau-albumot pillantottam meg. **The Ocean World**. Olyan nevetéségesen alacsony áron, hogy mit volt mit tennem, megvettem. No lám, az írók boltja mellett van már egy másik kedves könyvesboltom. Várom, hogy megtaláljam a harmadikat, harmincharmadikat, új csemegés könyvesboltokat ebben a nagyon réginek tetsző, száraz új világban.

ZALÁN TIBOR